

Et pots posar en contacte amb nosaltres als C.S.A Can Vies i Hamsa. O trucant al tlf/fax: 93 442 62 53

La BURXA[★]

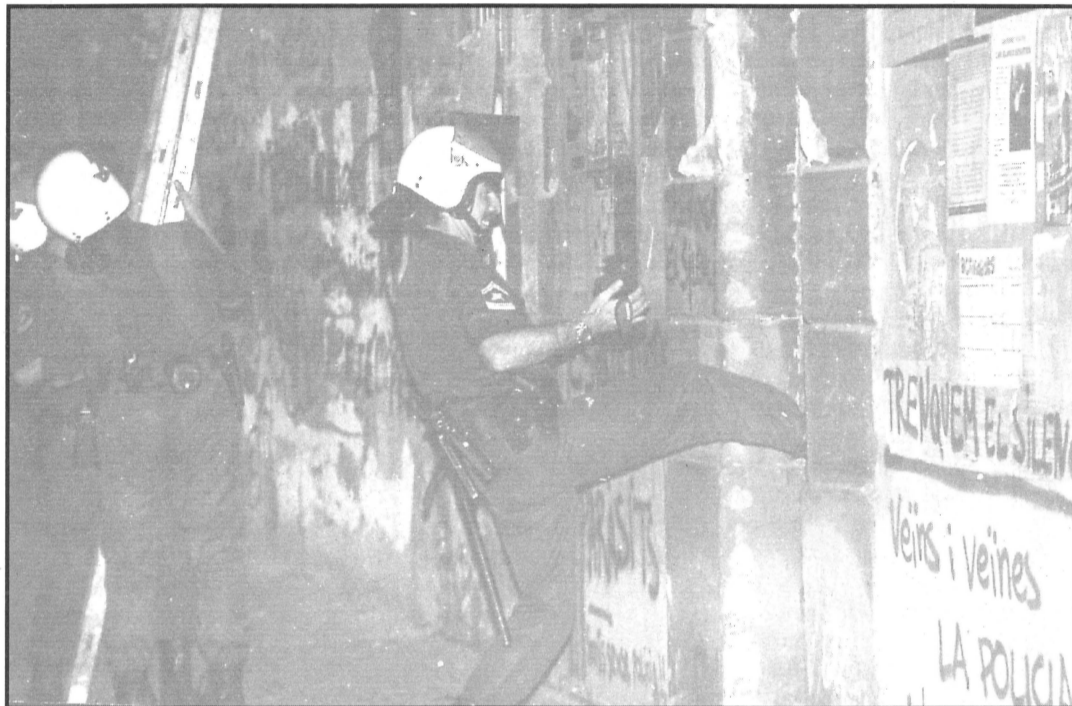
núm. 16
Juliol de 1999
1.500 exemplars

Butlletí contra-informatiu de la vila de Sants.

CAN BLANCO: DESALLOTJADA I EN RUNES

500 persones protesten el vespre del 15 de juny als carrers del barri. Nova okupació el passat dissabte 3 de juliol.

SANTS.- Després de tres mesos d'amenaques, dubtes i contradiccions judicials i policials, la matinada del 15 de juny la policia va assaltar la casa okupada del carrer Blanco. En una impressionant operació que va començar el dia abans, quan un helicòpter va sobrevolar l'edifici a poca altura durant mitja hora, per tal de fotografiar-ne els patis interiors i els accessos des de finques veïnes; així com la notòria presència de policies camuflats durant tot el dia per la zona de la Plaça de Sants. El mateix dimarts, van començar a desplegar-se sigilosa-ment cap a les cinc de la matinalada, introduint-se en una casa abandonada tocant a Can Blanco, amb el més absolut silenci per tal d'agafar dormint a la gent de la casa. Però l'avís d'una veïna que va notar la presència policial va posar en guàrdia als i les okupants, que ràpidament van llançar cohetes i petards per tal d'avisar al barri del que estava succeint. També van avisar a les altres cases okupades i amics i companyes, així com a la premsa per tal que fessin de testimonis i frenessin l'habitual violència policial

Policia antiavalots assaltant Can Blanco, mentre ho grabava amb una vídeo-càmera.

en casos com aquest. Un cop la policia es va veure descoberta va començar l'assalt directe a la casa, va rodejar la zona amb unitats antiavalots als carrers d'en Blanco (que va quedar tallat al pas durant més de tres hores),

Panissars i Joan Güell i a la Plaça de Sants, mentre altres furgonetes de reforç s'agrupaven al les places Can Mantega i d'Espanya i al davant de la seu del Districte. Ràpidament, i utilitzant escales, malls i palanques van entrar per

diferents punts, destrossant portes finestres i fins i tot parets. L'estratègia de les i els okupants (que es van agrupar al terrat) va donar resultats i la policia es va adonar que nombrosos veïns així com alguna càmera de televisió i

(continua pàg.2)

MAJORIA ABSOLUTA DE L'ABSTENCIÓ

Un 52% dels electors i electores de Sants van passar d'anar a votar

Darrera l'eufòria amb que els guanyadors de les eleccions municipals han analitzat els resultats de juny, així com ocultat en les diferents valoracions dels partits perdedors -minimitzant la seva davallada, etc-, hi ha hagut un factor electoral del qual se n'ha parlat poc o que ha quedat sepultat sota els anàlisis distorsionadors dels "experts" electorals: el rellevant increment de l'abstenció. Malgrat que l'abstenció sigui un fenomen que es consolida en cada procés electoral, tant els responsables polítics com els diferents analistes en els mitjans de comunicació, continuen obstinats a presentar-ne les causes com a elements conjunturals, amb justificacions superfi-

cial de "s'ha realitzat una mala campanya", o "no hem aconseguit transmetre bé el missatge" o "la imatge d'aquest candidat/candidata no era la adequada". Ara bé: un fenomen persistent com l'abstenció ha de ser analitzada amb més profunditat, preguntant-se les causes que inciten a la població a inhibir-se en la participació electoral, els motius reals que subjauen en una opció abstencionista que augmenta progressivament. A més, quan l'abstenció electoral arriba a uns nivells com els actuals (mitjana de 50%), aquesta realitat no pot ser obviada amb explicacions superficials.

Els resultats comparatius de les eleccions de juny de 1999 al

districte de Sants-Montjuic, amb les de maig del 1995 ens permeten apreciar la pèrdua d'electors dels partits polítics per l'augment de l'abstenció. (Els electors són les persones censades, que poden votar. Inclouen per tant els votants i els abstencionistes)*1.

L'abstenció al Districte de Sants-Montjuic s'ha repartit desigualment pels diferents barris històrics agregats en aquesta divisió administrativa. Les diferències s'expliquen per les diverses composicions socio-econòmiques de les barriades, ja que la desigual distribució de la riquesa i el benestar al Districte no només es visualitza en les classes socials, sinó que també

(continua pàg.3)

LA BURXA[★]

Desallotjament de Can Blanco i nova okupació.

Guanya l'abstenció.

Cròniques... (nº4)

Activitats d'Estiu?

Comissaria entranyable?

Jornades d'Estudiants.

Campaments a Cuba.

Ressenyes.

Auca contra el Districte.

Visita de Clos al barri.

Contra-Infos

Agenda i Cançó

EL 15/6 MANIFESTACIÓ DE PROTESTA. EL 3/7 NOVA OKUPACIÓ.

La casa okupada al c/Sugranyes 17, pertany a una família aristòcrata de Sants, i fa més de 20 anys que no hi viu ningú.

(vé de la portada)

fotogràfica els observaven i van haver de calmar-se per no evidenciar massa la seva violència. Després d'uns moments de dubte, van decidir no fer cap detenció, i la gent va poder marxar. Immediatament va començar l'enderrocament de la finca.

Talls de Trànsit en protesta.

Poc després una concentració de suport va reunir unes 50 persones a Plaça de Sants que van marxar en manifestació cap a les vuit del matí, produint un tall de trànsit a l'alçada del Districte, que va durar un quart d'hora. Simultàniament, un altre grup va fer el mateix, a l'avinguda Meridiana.

500 persones es manifesten.

En una manifestació convocada en només 12 hores, al voltant de cinc-cents persones van protestar contra el desallotjament de Can Blanco en particular, i de tots en general, i van denunciar les maniobres especulatives que ràpidament estan destruint les parts històriques del nostre barri en favor de la construcció de pisos de luxe; amb els conseqüents trasllats de població que això representa. Tot l'entorn del Vapor Vell, el carrer d'en Blanco inclòs, n'és un exemple perfecte. La manifestació va recórrer en un ambient tens però tranquil diferents carrers de la vila, i es va aturar a les obres que hi ha a la cantonada dels carrers Miracle i

Galileu, on es va penjar una pancarta i s'hi van tirar globus de pintura. Aquestes obres pertanyen a la immobiliària Boix Beceit 88, SA, propietària de Can Blanco, i responsable tant del desallotjament com del judici penal que ara espera a la gent que vivia a la casa. Amb aquesta acció es pretenia denunciar l'actitud especuladora i mafiosa de l'empresa, que amparada en la confusa legislació i el nul control que hi ha sobre aquests temes, es dedica a expulsar antics arrendataris per tal de derribar les seves cases i especular amb els terrenys, reduint costos a base de fallides falses produïdes crònicament.

Finalment, la manifestació va acabar a la Plaça de Sants on es va llegir un comunicat i es va disoldre. Al cap d'uns minuts es va formar un nombrós grup de persones que van decidir no contindre's més la ràbia i venjar la casa desallotjada, trencant vidres de diferents immobiliàries, entitats bancàries i una ETT, responsables de l'encariment i retallada dels drets socials i la precarització de les nostres vides en general. Simultàniament es van utilitzar contenidors i altres objectes per dificultar els moviments de la policia, que tot i l'impresionant desplegament no va aconseguir efectuar cap detenció.

Nova okupació al c/Sugranyes 17

Una cercavila d'un es 80 persones, va sortir el passat dissabte 3 de juliol, des de la Pl. Màlaga. La marxa festiva i amenitzada amb tambors, va arribar fins una finca abandonada situada al c/Sugranyes 17, per tal d'okupar-la i rehabilitar-la. Es tracta d'una antiga masia, on no hi viu ningú des de fa més de 20 anys i que pertany a una rica família de Sants que la manté abandonada. El grup de joves del barri que s'hi ha quedat a viure, pretén arreglar i netejar les parts més degradades. Volen optar així a accedir a una vivenda digna tot denunciant l'especulació dels espais abandonats.

La Guàrdia Urbana va aparèixer davant de la casa okupada al c/Sugranyes, en pocs minuts.

RECOLLIDA DE PRODUCTES PER AJUDAR EL POBLE CUBÀ

Desde l'assemblea comarcal de Maulets del Barcelonès s'està duent a terme una campanya de solidaritat amb Cuba, per tal d'aconseguir la recollida de 250.000 ptes en productes d'infanteria i farmacèutics pel barri de l'Havana de l'Este, extenent així la solidaritat activa i directa al poble cubà, passant per sobre del bloqueig iankee. Aquesta campanya, que consistirà en una sèrie d'actes i xerrades, arribarà a la vila de Sants el dia 10 de juliol en que es fa una festa al CSA Can Vies. També s'han editat uns bons d'ajut per a dos sortejos, un el 2 i l'altre el 23 de juliol, que podeu comprar tant a la festa, com cada dijous a Can Vies.

COMISSARIA "ENTRANYABLE"

El mes passat va començar la rehabilitació de la comissaria de la Plaça Espanya que coordinen conjuntament una empresa privada, la Jefatura de Policia Nacional i l'Ajuntament de Barcelona. A la signatura del protocol van assistir un representant de l'empresa que rehabilitarà la façana, Francisco Arrébola, cap de la Policia, i Teresa Sandoval, titular de l'Institut Municipal de Paisatge Urbà i ex-regidora de Gràcia. Sandoval va qualificar l'edifici com un lloc de gran valor artístic i un espai "entranyable". Per a qui?

LA FUNDACIÓ ENGRUNES ES TRASLLADA A ZONA FRANCA

Des de fa sis mesos, al carrer Temple, al costat del Passeig de la Zona Franca, es troba la Fundació Engrunes. Aquest projecte va néixer a Esplugues d'un grup de persones que van decidir no treballar per a les persones "pobres" sinó amb els "pobres". Contracten persones amb el tercer grau penitenciari, sense llar i dones de famílies monoparentals que estan aproximadament uns tres anys treballant a la Fundació i que després marxaran a realitzar feines a altres llocs. Més del 20% dels treballadors i treballadores troben feina un cop han sortit. A Engrunes fan tasques de drapaires i reciclatge d'objectes que posteriorment venen a preus mòdics a la mateixa botiga del carrer Temple. Hi ha tallers de fusteria, de roba, d'electrodomèstics i de totes aquelles coses que poden convertir-se en objectes útils.

LA COORDINADORA D'ESTUDIANTS VA DE CAMPAMENTS

El cap de setmana del 26 al 28 de juny, la Coordinadora d'Estudiants dels Instituts dels barris de Sants, Hostafrancs i La Bordeta, va organitzar uns campaments a Montesquiu (Ripollès) per tal de donar-se a conèixer i realitzar activitats. Van fer una excursió, partits de futbol, tallers de percussió i dues xerrades, una de presentació dels objectius i mitjans de lluita per tal de combatre el sistema educatiu actual i l'altra, que es plantejava per parlar de la problemàtica dels i les joves estudiants de secundària davant l'atur i la precarietat laboral actual. Van ser tres dies per conèixer-se, conèixer i parlar dels problemes, tot intentant buscar solucions.

TOTS ELS PARTITS BAIXEN EN NOMBRE DE VOTS

Tan sols el 24% del electors donen la majoria absoluta a Joan Clos

	28 de maig de 1995	13 de juny de 1999
electors/es	147,232	154,341
votants	95,694	72,994
abstenció	51,538	81,347

	28 de maig de 1995 (vots)	13 de juny de 1999
PSC	39,185	35,015
CIU	27,447	14,374
PP	13,565	9,328
IC-V	8,295	4,749
ERC	5,570	5,211
ALTRES	741	2,811
EN BLANC	720	1,124

(vé de la portada)

*1.- Quadre de dades sobre l'abstenció al barri

té una expressió territorial. Així, els nuclis de població més abstencionistes tendeixen a ser les zones on es concentra més la pobresa, el nivell de vida es inferior o han estat les zones més oblidades a l'hora d'implementar equipaments o serveis socials. La Zona Franca (52,4% d'abstenció), Montjuïc (70,7%), o inclús el Poble Sec (51,9%) són els barris on l'abstenció depassa la barrera del 50%: més de la meitat de la població censada electoralment no vota. A Font de la Guatlla (47,2%), a la Bordeta-Hostrafracons (48,8%), o Sants (47,2%), l'abstenció, si bé continua essent rellevant, disminueix.

Si bé no podem presentar-ho en tant que explicació determinista de l'abstenció, si que podem parlar hipotèticament d'una tendència a reduir-se la participació electoral en aquells nuclis més desfavorits en la desigual distribució de la riquesa.

Els percentatges que es presenten estan calculats en relació als vots emesos. Si el càlcul que es

fes públic fos en relació als electors -aquells censats que poden votar, els percentatges disminuirien. Així, el PSC tindria un 24,25%, CIU tindria el 9,9% dels electors, el PP un 6,4%, ERC un 3,3%, etc. El nul interès que, des dels mitjans de comunicació oficials, les institucions i els mateixos partits polítics han tingut a donar visibilitat als percentatges reals -estratègia jugada igualment amb el tractament de l'abstenció-, es pot explicar per el temor de la classe dirigent a que s'explicitin i evidencin els baixos índex de representativitat de les institucions polítiques, fet que posaria en joc la seva mateixa legitimitat.

Els vots als partits, per barris, també ens indica per altra banda que el districte no és una realitat homogènia, i que depenent de la composició sociològica de la seva població els percentatges de recolzament electoral als partits oscil·len. Així, destaquem, que si bé a tots els barris es fa pal·lesa la majoria socialista sobre els vots emesos, les dife-

rències en els barris són rellevants: mentre que, per exemple, a Zona Franca el PSC aconseguí el 60% dels vots emesos (6.840 sobre 11.136), a Sants únicament recull el 45% dels vots (15.786 sobre 34.277).

Com a conclusions, doncs, remarquem la pèrdua generalitzada de votants pel rellevant creixement de l'abstenció, que al Districte s'aguditzava en aquells barris menys benestants. Aquesta heterogeneïtat de la composició social, pel que fa als vots emesos, també es materialitzarà territorialment, reflectint-se a nivell electoral amb resultats desiguals pel que fa als partits polítics votats. En tot cas, remarcar que l'abstenció s'està consolidant com un fenomen estructural, expressant el desgast de les institucions i el descrèdit de la política oficial: abstenció electoral que, en el millor dels casos, albergarà noves formes de participació directes i no mediatitzades, i en el pitjor dels casos, entranyarà la passivitat i la inhibició cap a l'acció social.

JOAN CLOS RAPINYA VOTS AL BARRI

Durant la visita de Clos al barri, Francesc Osán va ser tan patètic com sempre.

Dimecres nou de juny, en un darrer intent de rapinyar vots de cara als comicis del 13-j, l'alcalde de Barcelona va passejar-se per les botigues de la carretera de Sants. A l'alçada de la pastisseria Vives, una cinquantena de persones van fer sentir al seguici socialista les seves queixes vers la política de l'Ajuntament de la ciutat. Com a rèplica a les denúncies dels i

les manifestants, la comitiva del PSC va optar per córrer cap els seus cotxassos oficials i girar cua, cal però felicitar al sots-regidor del districte de Sants-Montjuïc, el sr. Francesc Osán, per la seva facilitat de posar-se en evidència i demostrar, continuament, la seva manca d'ètica, de capacitat d'autocrítica i de respecte. Un cop més, l'esmentat personatge va fer gala-

nia del seu patetisme i ridícula màxima enviant al grup de manifestants a "prendre pel cul", en una clara actitud homòfoba que diu molt d'algú que es considera progressista. Després de marxar, els polítics van trucar als antiavalots de la Guàrdia Urbana, que van arribar a Pl. de Sants i van endur-se un dels nois que protestava, durant dues hores a comissaria.

ABSTENCIONISTES DE SANTS, UNIU-VOS!

Després del "Show dels teleñecos" electoral i la conseqüent farsa, em dispo a fer un anàlisi exhaustiu dels "resultats" en les eleccions que s'han donat en el barri i per extensió a tota la ciutat. Com tothom sap, el triomfador absolut per K.O. ha estat el P.S.C., aquests s'han endut un 45,11% dels vots de la ciutat. Però si estudiem una mica més les dades ens adonarem que els vots que s'han endut en total tan sols són 312.677, si tenim en compte que el total de les persones amb dret a vot són 1.311.465 i fem una senzilla operació matemàtica que ens han ensenyat a tothom (o quasibé), podem fixar-nos que només representen el 23% de les persones amb dret a vot. D'aquesta manera la representativitat dels guanyadors en l'actual ajuntament de Barcelona és de menys d'un quart de la població que pot votar, sembla mentida però és així. Si això és el que en diuen una democràcia, on el sistema del poble (Demos) decideix els/les que manen i com ho han de fer (Cràcia), o només és una farsa, on són les persones riques i poderoses les que tallen el bacallà. Els "resultats" electorals són evidents, l'abstenció ha estat d'un 48,53% superant la de fa quatre anys que va ser d'un 33,77%, això demostra que la població cada vegada es creu menys aquesta "democràcia" i sap que votant res no canviarà. Així un motiu d'alegria per a tots i totes nosaltres és el resultat de l'abstenció al nostre districte, que ha estat d'un 52%, o sigui més alt que la de participació? Vol dir això que hi ha persones que tenien millor coses a fer? es van oblidar que hi havia eleccions? no van trobar el partit que els hi fes el pes? o simplement no creuen en aquest sistema? Si és així, des d'aquestes pàgines fem una crida a totes i tots els que s'han abstinut a Sants-Montjuïc a organitzar-nos i fer valer el nostre dret a decidir directament, ja que som majoria. Així, el redactor dels expedients X proposa la creació de soviets assemblearis a cada una de les barriades per a prendre d'una vegada el palau d'Hivern (La seu del Districte), i una vegada allà, proclamar la independència de Sants-Montjuïc i el socialisme llibertari: Abstencionistes del món, unim-nos!

CRÒNIQUES DE LA LLUITA SOCIAL AL BARRI

4. La gran revolta de les lleves de 1870

En els darrers anys del segle XIX sens dubte el conflicte amb més repercussió va succeir el març del 1870, provocat pel sorteig de quintes del servei militar. De totes formes abans de comentar aquest fet ens agradaria explicar una protesta d'entre les moltes que segurament van passar en aquells temps. La decisió en aquells anys de l'ajuntament de Sants, encara independent de Barcelona, d'apagar els fanals de gas, segurament per motius econòmics en les nits d'estiu, originà una manifestació veïnal per reclamar la llum en els carrers. Aquesta va transcórrer pels carrers de la vila i va ser acompanyada de consignes com "enceneu els llums" fins arribar al davant de l'ajuntament, que en aquelles dates estava en l'actual confluència dels carrers Brasil i la Carretera de

Sants. Curiosament la protesta anava acompanyada d'una cançó que la gent va cantar davant el consistori, deia així:

Són ocells de la rapinya / que viuen a la Casa Gran / i tenen les ungles més fines / que un duc o un gavilan / Ai, senyor Feliu vosté en sap un niu / Ai, senyor Pasqual / vosté en sap un cau / I que era bonic / d'aquell dia a la nit / de veure a tothom / amb l'espelma als dits.

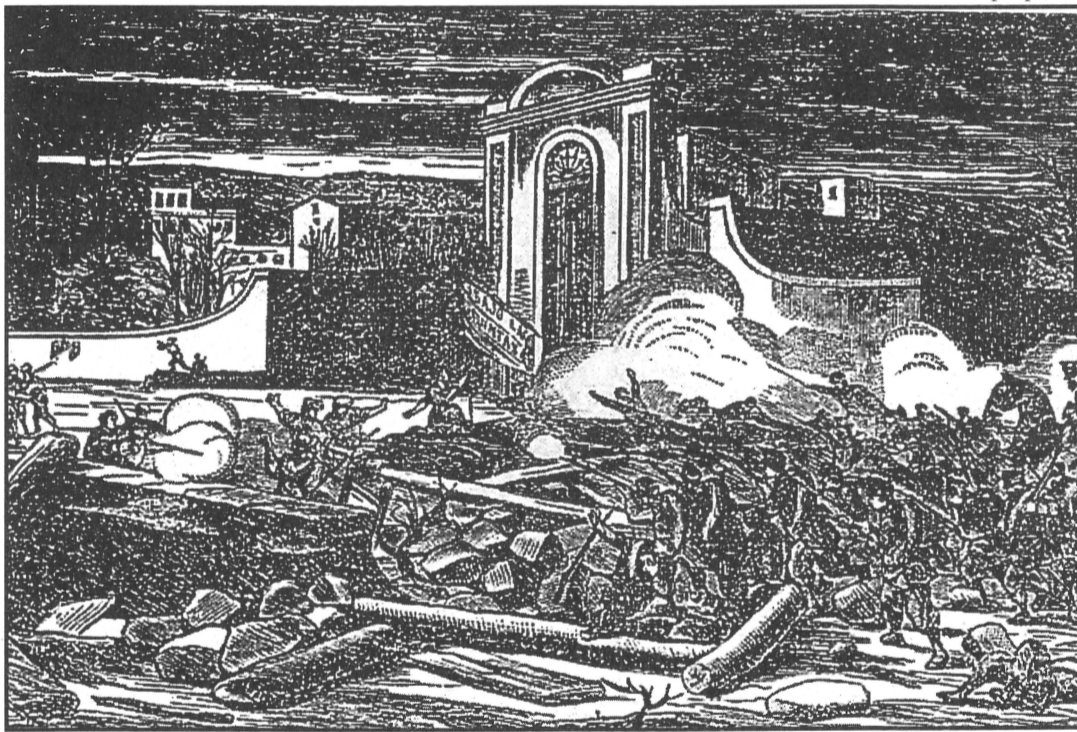
La revolta més sonada però, l'any 1870, va estar la generada per les lleves d'aquell any, el conflicte va tenir una forta repercussió sobretot a Gràcia encara que a Sants no va ser menys. Cal no oblidar el rerafons bel·lic desfermat a Cuba que engolia milers de soldats. La protesta d'un caràcter marcadament polític, va motivar una resistència a realitzar el servei

militar, aixó ja succeí durant el 1869, però el 4 de març del 70 activistes sobretot internacionalistes i republicans, van sabotejar el sorteig de quintos a l'ajuntament. El dia següent, el 5 de març, van continuar els avalots i el 6 van començar a alçar-se barricades. Els amotinats van entrar a l'ajuntament i van cremar els mobles i tota la paperassa. L'alcalde que havia fugit, va ser localitzat i capturat a Les Corts d'on el portaren fins davant el consistori on va ser colpejat i cosit a trets per després llançar-lo a la foguera. Mentrestant s'apropava una columna militar i a la tarda va començar l'assalt a les barricades. Concretament a la riera de Magòria - actualment per on passa l'avinguda Josep Tarradellas- amb la confluència amb el carrer de Sants, molt aprop de

l'Espanya Industrial, existia el pont de la riera d'en Rabassa on hi havia una fita que indicava "SB" que significava "Sants Barcelona", indret que marcava la frontera entre les dues poblacions, en aquest lloc s'alçà una enorme barricada que barrava l'entrada a Sants. Els militars van trobar una forta resistència per part dels civils i van haver de pendre la barricada en un assalt de baioneta, després la lluita va escampar-se pels carrerons i terrats fins ben entrada la nit. En aquest moment l'exèrcit va pendre Sants i van procedir a realitzar algunes execucions sumàries. Els avalots provocats per l'imposició a realitzar el servei militar es saldaren amb 7 soldats i 30 vilatans morts, i els ferits van sobrepassar el centenar.

ELS CASTELLERS DE SANTS ES BARALLEN AMB EL DISTRICTE

Durant el passat mes de Juny, els Castellers de Sants, han editat una Auca de protesta en contra de l'Ajuntament, ja que consideren que els ha enganyat. Segons diuen, després d'haver complert tot allò que els demanava l'Ajuntament, per tal de poder actuar a les Festes de la Mercè, ara l'Ajuntament els ha discriminat i no els permet l'actuació durant la Festa Major de Barcelona (potser així se n'adonen de les mentides dels polítics). Al llarg de les 21 vinyetes de l'Auca, acusen a Joan Clos de mentider, per haver incomplert un acord signat. Per això el comparen a un dictador (Hitler), i consideren que només li interessen els diners i no les persones, ni les entitats. També diuen que estan cansats d'esperar i que no es deixaran prendre el pèl.

Gravat de l'Abril de 1870 on es poden veure durs enfrontaments a la frontera entre Sants i Barcelona

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom o col.lectiu/associació/etc
 Adreça.....
 Població.....
 Codi postal
 Telèfon

Si no vols perdre't cap número de LA BURXA, i, a més vols col.laborar en la continuïtat d'aquest projecte ara tens la possibilitat de subscriure't per tot un any. 12 mesos assegurats de contrainformació. Tan sols cal que omplis aquesta butlleta (la pots fotocopiar per tal de no fer malbé l'exemplar) i fer-la arribar a Can Vies (c/jocs Florals 42. 08014 Sants). Per tal de pagar les despeses d'edició i correu, fes-nos arribar 1000 ptes, conjuntament amb les teves dades complimentades, i d'aquesta manera t'arribarà cada mes puntualment a casa.

ACTIVITATS INFANTILS A COP DE TALONARI

Totes les activitats d'estiu per nens i nenes organitzades pel districte costen de 4.000 a 34.000 pessetes

Arriba l'estiu i, amb les vacances escolars i el bon temps, moltes mares i pares busquen aquella proposta de lleure que, per motius d'horari, proximitat del domicili, preu, etc..., millor s'adapti a les seves necessitats. Però remenant entre les desenes de tríptics i publicacions diverses que edita l'Ajuntament de Barcelona, en col·laboració amb el Districte de Sants-Montjuïc, és fàcil veure com l'oferta lúdica gestionada i organitzada pels organismes municipals és del tot nul·la. Totes les activitats (casals d'estiu, campus esportius...) que es desenvolupen en espais públics (poliesportius, piscines municipals...) són de pagament. La resta de l'oferta queda en mans d'empreses privades (escoles com la Joan Pelegrí...) o és controlada per l'Església Catòlica a través, per exemple, dels esplais parroquials. D'altra banda està el tema de les beques: aquests ajuts (que ja de per si són mínims, de difícil accés i del

tot insuficients) són, any rera any, regalats a les entitats productores d'oci privat abans esmentades. Per això, desde la redacció de La Burxa, proposem a tots els nens i nenes del barri que prenguin l'Alcaldia i facin papiroflèxia amb els paperots de permisos de la Maribel Sánchez, que juguin a perseguir a les policies vàries que es passen per la seu de Districte (pero vigileu que sempre fan trampes i no saben perdre...) i que reciclin les corbates del regidor, del sot-regidor i de la resta de buròcrates, feixistes i aborrits per fer una mordassa prou gran com per tapar les seves boques mentideres. Al marge d'això, les úniques activitats gratis als parcs i places del barri les organitzen Bruixes i Maduixes, un grup d'animació infantil que, si bé reb subvenció del Districte, el personal que hi treballa ho fa en condició de voluntari/a. A més a més, només faran vuit sortides de dues hores i mitja cadascuna.

activitat	preu
1. CASALS D'ESTIU:	
Casa dels colors: 5 dies	4.000 ptes.
Ludoteca d'Olzinelles: 5 dies	6.200 ptes.
Setmana d'aventures a la Casa del mig: 5 dies	13.500 ptes.
2. CAMPUS I CASALS ESPORTIUS:	
<i>Piscines Bernat Picornell:</i>	
a) Campus Olimpia: 5 dies	9.300 ptes.
b) Campus Natura: 10 dies	34.000 ptes.
<i>La Foixarda:</i>	
a) Campus d'equitació: 5 dies	10.300 ptes.
b) Campus d'equitació i natura: 12 dies	34.000 ptes.
<i>Piscina Municipal de Montjuïc:</i>	
a) Campus Olimpia (específic salts): 12 dies	18.500 ptes.
<i>Poliesportiu Municipal de l'Espanya Industrial:</i>	
a) Campus Olimpia (específic natació): 12 dies	12.000 ptes.
<i>La Bàscula:</i>	
a) Campus multiesportiu: 7 dies	8.800 ptes.
<i>Poliesportiu Municipal La Farga:</i>	
a) Curset esportiu recreatiu: 7 dies	6.000 ptes.
b) Campus multiesportiu: 7 dies	6.000 ptes.

Ressenyes

SUCCIÓN CONGELADA de Carlos Iguana y ANATOMIA DE LA DESESPERACIÓN de Sebas Quiroz
Editat per "Ediciones sin retorno" (Apartat de correus 9172-08080, Barcelona).

"Ante el derrumbe / de un día enfermo / los niños aplauden / a un pallaso que dejó su alma / colgada de un perchero. / Cuandó acaba la función / y bajo una nube de polvo / todos reciben su ración de nada, / y el payaso aplaude / a unas calles sin rostro. / Nadie ríe, no hay palabras."

TORNEN ELS GRISOS amb presentació d'Hebe de Bonafini, i textos de Miquel Almirall, Carles Castellanos, Vicent Conca, Martí Marín, Ramón Piqué i Josep Mª Terricabres. Edicions El Jonc.

El 14 de gener de 1999 la policia nacional va assaltar el campus de la Universitat Autònoma de Barcelona, provocant una autèntica batalla campal amb més de 30 estudiants ferits/des. L'actuació policial tenia per finalitat evitar la protesta de diversos estudiants contra la figura de José Mª Aznar, que aquell dia visitava el campus. La càrrega policial va provocar in comptables reaccions, i va desencadenar tota una sèrie de fets que convé no oblidar. Aquest llibre fa un balanç en calent i paral·lel al desenvolupament dels esdeveniments. *Tornen els Grisos* va més enllà dels fets de la UAB i recull un ampli ventall d'experiències semblants.

SOLAS de Benito Zambrano.
Als cinemes Renoir Les Corts i Casablanca.

Solas és l'òpera prima del director andalús Benito Zambrano. És una història plena d'amor, un amor en silenci d'una mare envers la seva filla i un veí solitari; una filla embarassada d'un home que se'n desentèn. Però Solas no és només una història d'amor, és una pel·lícula realista que reflexa la duresa del patriarcat sobre les dues protagonistes de la pel·lícula, la Sevilla pobre que ens amaguen les grans produccions cinematogràfiques, les dificultats per sobreviure al món laboral... Així Zambrano llença una crítica social plena de pinzellades de tendresa. A destacar, sobretot, l'actuació de Maria Galiana (mare) i Ana Fernández (filla).

DESALLOTJAMENTS A TERRASSA I SANT ANDREU

33 detinguts/des, i un jove insumbís croat en perill de ser deportat i executat per desertar.

TERRASSA.- El passat dijous 17 de juny, a les 6:00 de la matinal, unes 15 furgonetes (més un camió de material antidisturbis) de la Policia Nacional van arribar al carrer Puignovell de Terrassa, on hi havia el Kasal Okupat Revolucionari i Kombatiu (KORK), per tal de desallotjar-lo. La Policia va iniciar el desallotjament de l'edifici de forma il·legal, sense cap ordre ni avís i es va trobar amb la resposta de la gent que hi havia a l'interior del Kork que els hi van llançar globus de pintura, pirotècnia i una actitud de resistència. Després de disparar indiscriminadament pilotes de goma a l'interior de l'edifici i d'enderrocar una paret, la policia va entrar a l'edifici (utilitzant tots els elements del 'pack antidisturbi', "tortugueta" inclosa). El 'resultat' del desallotjament va ser de 32 persones detin-

gudes (la policia no tenia manilles per a totes) de forma violenta i 5 persones ferides durant la càrrega de la Policia Nacional contra la gent que es va concentrar a l'exterior de l'edifici per protestar pel desallotjament mentre aquest s'estava produint, o que senzillament passava pel carrer com cada dia. Les persones detingudes van ser posades en llibertat al migdia del mateix dijous, quan familiars, amics i amigues i simpatitzants es concentraven davant la comissaria per demanar-ne la llibertat. A les 20:00 es va convocar una manifestació de protesta pel desallotjament del KORK i de denúncia de l'hipocresia dels polítics, on més de 500 persones van recórrer el centre de Terrassa darrera d'una pancarta on hi posava: "Després de les eleccions, torna la repressió". *Contra-Infos 17/6/99*

SANT ANDREU.- El passat dijous dia 17, va ser desallotjada per la Policia Nacional, una casa del barri de Sant Andreu, al c/Rubén Dario nº108. Un dels okupants de la casa, que és d'origen croat, va ser l'únic detingut en l'acció policial. El noi, va ser traslladat al Centre d'Internament per a Immigrants de la comissaria de la Verneda. Sembla ser que estava fugat del seu país, perquè està buscat per desertar de l'exèrcit en el període de la guerra Serbo-Croata. A la tarda, amics i amigues del detingut, es van anar concentrant davant de la comissaria de la Verneda per protestar per la possible extradició. Des del barri s'ha mobilitzat gent per demanar asil polític pel noi, i així impedir que l'enviïn al seu país, on si el jutgessin, podria trobar-se davant de penes de presó llarguíssimes o, fins i tot, amb la pena de mort. *Contra-Infos 17/6/99*

POLICIES AGREDEIXEN A JOVES DE CERDANYOLA

CERDANYOLA.- El passat dijous 17 de juny al vespre, un grup de joves de Cerdanyola es trobava a les portes del Casal de Joves d'aquesta ciutat. Sembla ser, que a partir d'una trucada d'uns veïns que deien que hi havia algú a l'interior d'una obra colindant amb el Casal, van aparèixer a les portes del Casal diverses patrulles de Policia Nacional. Un d'ells va baixar del vehicle i en un evident estat de borratxera, va donar diversos cops a dues noies i un noi que allà es trobaven. La resta de policies que van arribar, no van intervenir i es van mirar l'actuació del seu company. Tot seguit, les patrulles van marxar, i, els i les agredits/des van decidir anar a posar una denúncia pels fets, però no van adonar-se que la mateixa policia que els havia agredit era la que havia de tramitar la denúncia, i evidentment la cosa no va anar massa bé. Quan van arribar a comissaria, i abans que poguessin ni explicar els fets, un agent els va insultar i amenaçar verbalment, i tot seguit un altre va amenaçar-los mentre empujava la pistola. Per tot això, van convocar una manifestació a Cerdanyola, el dissabte 3 de juliol, amb el suport de diversos col·lectius.

Contra-Infos 28/6/99

ESCRACHE A LA REPRESSIÓ POLICIAL

BARCELONA.- Una colorida i festiva manifestació va transcórrer el diumenge 20/6 a les 18:30 des de la Plaça Urquinaona de Barcelona en direcció a la Jefatura Superior de Policia d'aquesta ciutat. Durant el trajecte es van col·locar cartells que feien referència al fort assetjament, seguiment i repressió víctimes dels quals són els i les integrants dels moviments socials. Un cop a la Jefatura es va llegir un comunicat, van col·locar els DNI, les pistoles de cartró, les targetes de residència i les ordres d'expulsió d'immigrants que portaven a dins d'una caixa de "regal" per Julia Garcia Valdecasas. *Contra-Infos 20/6/99*

ABSOLUCIÓ DE 7 DETINGUTS/DES AL CARRER DURANT EL DESALLOTJAMENT DEL CINE PRINCESA

Les fortes contradiccions dels policies de paísà, fan que la fiscalia retiri l'acusació.

El passat dimecres dia 30 de juny, es va fer al jutjat penal nº5, el judici contra set persones que van ser detingudes el 28/10/96, a les rodalies del Cinema Okupat de Via Laietana, mentre la policia l'estava desallotjant. Els i les afectades van presentar-se al judici, exceptuant una de les persones que no es trobava a Barcelona. Durant el judici, l'única acusació era la dels testimonis dels agents de la Policia Nacional que els van detenir. Però durant les declaracions d'aquests policies (de paísà), tots ells es van contradir de forma escandalosa, i va quedar clarament demostrat que les detencions es van produir per una discriminació ètnica (en paraules d'un dels policies: "tenian estètica okupa"). Per això, a mig

La policia nacional mentre detenia gent al carrer el passat 28/10/96

judici, la fiscalia va demanar la retirada de totes les acusacions en contra dels acusats/des, i la lliure absolució. Això va provo-

car que el judici donés per finalitzar el judici i decretés la lliure absolució de tots ells i elles.

Contra-Infos 28/6/99

28-J, DIA PER L'ALLIBERAMENT GAI, LESBIÀ I TRANSEXUAL

BARCELONA.- Una manifestació reivindicativa i festiva, amb prop de 2.000 persones va recórrer el passat dissabte 26 de juny, els carrers del centre de Barcelona. El passat dissabte 26 de juny, prop de 2.000 persones es van manifestar a partir de les 20h, pels carrers del centre de Barcelona, per tal de rei-

vindicar l'alliberament gai, lesbià i transexual. La manifestació es fa cada any al voltant del 28-J, per tal de commemorar els fets d'Stone-well (ara fa 30 anys), barri de Nova-York on grups de gays es van enfrontar a la policia per protestar per la discriminació i guettització que patien. En arribar a Pl. Sant Jau-

me, i després d'haver-se cridat consignes com: "Darrera dels balcons també hi ha maricons", "Darrera de les persianes també hi ha lesbianes" o "Fes-te visible, pren al carrer", es va llegir un comunicat i tot seguit es va desconvocar la marxa, en un ambient festiu amb tambors i música. *Contra-Infos 29/6/99*

PROTESTA AL CONSULAT MÈXICA

L'acte es va fer en un dia de lluita mundial per la pau a Chiapas.

Membres del Col·lectiu de Solidaritat penjats del balcó del Consulat Mexicà.

BARCELONA.- En una jornada de lluita per la fi de la guerra a Chiapas, a Barcelona es van fer diversos actes de protesta. A les 5'30 de la matinada del passat 22 de juny, dues persones es van penjar amb cordes de la barana del Consulat de Mèxic a Barcelona a l'Avinguda Diagonal, 626 (cantonada amb el carrer Ganduixer) per denunciar la situació de violència creada en les últimes dues setmanes pel govern mexicà sobre les comunitats indígenes en resistència. Durant el mateix dia, a les 11h. es van concentrar unes 30 persones da-

vant del Consulat, per tal d'entregar les signatures en contra de l'actitud del Govern Mexicà, però no les van voler recollir. A les 20h, unes 150 persones van baixar per les Rambles i fins a Pl.Sant Jaume, tot fent una marxa de torxes. Al final del recorregut, es va dibuixar un colom al voltant de les inicials d'E.Z.L.N, i finalment es van llegir diversos comunicats. Cal dir, també, que el mateix dia es van fer actes similars a diversos llocs del món com: Argentina, Copenhaggen, Paris, Nicaragua, etc...

Contra-Infos 29/6/99

CIRCULAR INTERNA DE C.C.O.O. CONTRA ELS "ACTES FEIXISTES"

Això passa després de les crítiques rebudes per la seva actitud pactiste.

El sindicat CCOO ha emès una circular a totes les Federacions i Unions Comarcals i intercomarcals, on denuncia unes suposades "agressions feixistes" a locals de CCOO. Aquests "assalts i agressions" corresponen a varies accions que s'han produït a locals de CCOO, i més concretament a una duta a terme dins les Jornades "Trenquem el Silenci" del passat mes de maig. En aquesta acció un grup de persones va entrar de forma pacífica a la seu de CCOO amb la intenció de fer una representació teatral de l'enterrament dels treballadors condemnats per alguns sindicats (els "majoritaris") amb els seus Pactes Laborals. Quan la gent es disposava a llegir un comunicat de protesta, els sindicalistes de CCOO començaren a cridar i agredir a algun/a dels/les

manifestants, provocant posteriorment algunes empentes entre els dos sectors. Davant aquestes suposades agressions, CCOO acusa als membres de Trenquem el Silenci de "feixistes", "violents", i "d'actuar sense cap justificació". Així, també identifiquen a la CGT com a organitzadors de les Jornades, i proclamen el seu aïllament, (citant-los textualment) "CCOO no participarà a cap nivell sindical o socio-polític en actes o activitats en els que també participi la CGT". A la vegada, proclamen "el boicot i l'aïllament social de tots/les els i les responsables de les Jornades". Fan una crida, a la "cohesió interna", i es defineixen com un "espai de llibertat i solidaritat, on hi ha llibertat d'opinions".

Contra-Infos 29/6/99

INFORMACIONS BREUS

SUSPESA LA CONDEMNNA CONTRA PEDRO VARELA

JUTJATS.- La secció 3ª de la Audiència de Barcelona ha plantejat una qüestió d'anticonstitucionalitat del delictes d'apologia del genocidi, davant del Tribunal Constitucional, en el cas 'Pedro Varela', conegut líder ultradretà, propietari de la llibreria Europa i dirigent del "Círculo Español de Amigos de Europa" (CEDADE). La secció 3a de l'Audiència argumenta que sempre que no hi hagin vexacions, el delictes d'apologia del genocidi no seria tal ja que estaria amparat dintre del que és la "llibertat d'expressió". Argumenta també que, en el cas de que hi haguessin vexacions, d'aquesta figura legal ja se n'encarrega el delictes d'injúries. *Contra-Infos 15/6/99*

NOVA OFENSIVA JUDICIAL CONTRA EL POBLE DE SASÉ

OSCA.- La pressió contra Sasé, poble okupat a Osca, arriba ara als tribunals. Després de patir tres desallotjaments el darrer any, la Fiscalia de l'Audiència d' Osca ha acusat 9 persones d'atemptat, resistència, desobediència i danys, malgrat els habitants de Sasé afirmen que la seva resistència sempre ha estat passiva. També afegeixen que l'amenaça de la presó no els impedirà tirar endavant el seu projecte. *Contra-Infos 8/6/99*

TREVA A LA VAGA DE FAM DE CORREUS

LABORAL.- El dilluns 7 de juny, es va produir el desallotjament dels 4 delegats sindicals de Correus que estaven en vaga de fam en el vestíbul de la Principal de Correus, i dels 30 treballadors/es que es trobaven en aquells moments amb ells. Els vaguistes van persistir amb la vaga de fam i al matí van tornar a entrar a l'edifici, sent desallotjats per la nit. La situació es va prolongar fins divendres 11 quan, després de ser desallotjats per últim cop, la direcció de Correus es va comprometre a realitzar una reunió amb tots els sindicats abans del dia 30. *Contra-Infos 19/6/99*

SOLIDARITAT AMB UNNOI DE CORNELLÀ

CORNELLÀ.- El passat dissabte 3 de juliol un jove de Cornellà havia de ser víctima de la repressió judicial. Acusat i condemnat a presó (per haver fet unes pintades a una paret de Cornellà), hauria d'haver ingressat a presó els caps de setmana del 3 al 4, i del 10 a l'11 d'aquest mes (a la presó de La Trinitat). Però finalment, la presentació d'un recurs en el que es demanava la suspensió de l'execució de la condemna, va paralitzar l'ingrés. Entitats i col·lectius de Cornellà, ja han expressat la seva solidaritat i suport per l'Adri. *La Burxa 29/6/99*

71 MORTS EN COMBATS ENTRE LES F.A.R.C. I L'EXÈRCIT

COLÒMBIA.- Els enfrontaments armats a Colòmbia es van agreujar el passat 24 de juny al departament de Córdoba, on les "Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia" van entrar en combat contra els grups paramilitars que controlen la zona, les "Autodefensas Campesinas de Córdoba y Urabá" i tropes de l'exèrcit. Des de fa temps que les FARC estan enfrontades a les ACCU pel control d'aquesta zona, i la intervenció de l'exèrcit es va deure, segons la versió oficial, a un intent d'evitar els enfrontaments entre les dues faccions enfrontades. Durant els combats, que van començar quan la columna de l'exèrcit va coincidir amb els guerrillers de les FARC en el mateix camí cap al quartel de les ACCU, van morir 71 persones (37 militars, 15 paramilitars, 14 guerrillers i 5 civils). Com a resultat dels enfrontaments unes 300 famílies camperoles han hagut d'abandonar la zona. *FARC 25/6/99*

LA CARAVANA INTERCONTINENTAL ARRIBA A COLÒNIA

COLÒNIA.- El passat 19 de Juny es va acabar a Colònia (Alemanya) la Caravana Inter-Continental contra la globalització i per la Resistència (ICC), amb la presència dels membres de la caravana a les manifestacions, accions i marxes en contra de la cimera del G-8 (els 8 països més industrialitzats del món) que es va celebrar en aquesta ciutat alemanya. La ICC estava formada per 450 activistes internacionals: 400 camperols de la Índia, representants del MST de Brasil, del FZLN, Colòmbia, Bangladesh, Nepal, Pakistan i Chile a més dels participants europeus. *Contra-Infos 29/6/99*

JUDICI A UN NOI INSUBMÍS DE REUS

REUS.- El passat dia 1 de juliol van jutjar a Reus, l'insubmís Joan Bofarull. Per poder guanyar el judici és important que s'enviïn cartes de suport a l'insubmís, amb un petit text i el logotip o el segell de l'entitat que dona suport a: Apartat 668, 43080 Tarragona. *Zitània 26/6/99*

ACTE CONTRA LA PRESENCIA DE L'OTAN AL PORT DE BARCELONA

PORT.- El diumenge 13 de juny, cap a les 12h., un grup d'unies 25 persones van protestar per la presència militar de vaixells de l'OTAN anclats al port de Barcelona. 5 d'aquestes persones van aconseguir arribar fins a la coberta de la fragata "Navarra" de l'Exèrcit espanyol (que participa del dispositiu militar de l'Aliança Atlàntica); un cop allà, van desplegar una pancarta que en pocs segons va ser presa pels militars. Al mateix temps, una vintena de persones es mantenien al moll mentre sostenien una altra pancarta: "OTAN, 50 anys matant". *Contra-Infos 13/6/99*

YNESTRILLAS SEGUEIX PROVOCANT

BARCELONA.- Prop de 200 persones, van participar el passat dimarts 8, en una concentració de boicot a un acte electoral del feixista Ricardo Sáenz de Ynestrillas a Barcelona. La protesta que es dirigia a l'Hotel Calderón, lloc on es feia el mitin de Alianza por la Unidad Nacional, va ser dispersada per la Policia Nacional. D'aquesta manera queda molt clar que la policia protegia un acte feixista, d'un individu que la seva pròpia justícia ha condemnat a presó. *Contra-Infos 8/6/99*

la cançó

MAMBO INSUMISO

ESTA HISTORIA DA COMIENZO,
CUANDO CUMPLIO 18,
Y RECIBO UNA CARTA,
CON REMITE OFICIAL.
ME RECLAMAN SIN DEMORA,
AL CUARTEL O A LA OFICINA,
UN BILLETE SIN RETORNO,
EN UN MUNDO ARTIFICIAL.
PARA MI AQUI COMIENZA,
UNA LUCHA DESIGUAL,
YO NO QUIERO IR AL CUARTEL,
NO TENGO NINGUNA GANA.
Y YA HA LLEGADO EL MOMENTO,
DE TENER QUE ARREMETER,
ME DECLARO INSUMISO,
VAYA ILU QUE ME HIZO.
DE ESTA MANERA UN BUEN DIA,
SOLEADO O NUBLADO,
ME LLEGA UN SOBRE BLANCO,
CON REMITE DEL JUZGADO.
DOS AÑOS Y CUATRO MESES,
LES PARECE SUFICIENTES,
PA CALLAR OTRA GARGANTA,
QUE NACIO DESOBEDIENTE.
BIEN SEÑORES NO SE PIENSEN,
QUE CON ESO HAN ACABADO,
NI SU CARCEL NI SUS ARMAS,
NOS PODRAN ENDEREZAR.
PUES NO ENTIENDO QUE EN UN MUNDO,
QUE SE DICE AVANZADO,
HAYA SIEMPRE QUE TRIUNFAR,
DE MANERA TAN IDIOTA.
NO NOS MOLAN NI SUS ARMAS,
NI TAMPOCO SUS TANQUETAS,
NO ES EXTRAÑO QUE LA GENTE,
SE LEVANTE EN REBELDIA.
SUS PALABRAS SUS MENTIRAS,
SUS MASACRES Y SUS TRETAS,
NO SE ADMITEN NO SE OLVIDAN,
NI DE NOCHE NI DE DIA.
NO QUEREMOS SUBSISTIR,
BAJO CONTINUA AMENAZA,
CUYO FIN ES SOSTENER,
TODO ESTO SEGUN SIGUE:
LOS POLIS CIVILES MILIS,
Y OTRA SERIE DE GENTUZA,
ELLOS SIEMPRE AHI ARRIBA,
LOS DEMAS BAJO SU PIE.
POR SI AUN NO LO HAN PILLADO,
LOS QUE VIAJAN EN SU AVION,
ESTA FUERZA ESTA LUCHA,
SE LLAMA INSUMISION.

ALEHOP

adreces

Hamsa, c/Miquel Bleach 15
Can Vies, c/Jocs Florals 42
CS de Sants, c/Olzinelles 30
Casal Indepe, c/Demòstenes
La Barricada, c/Constitució 104

L'agenda

tallers

Dimarts 10h.	Dibuix	Hamsa
Dijous de 19h. a 20h.	Anglès conversa (2.000pts)	C.S. de Sants
Divendres 19h.	Intercanvi de percussió	Hamsa
Dijous de 21h. a 22:30h	Balls de saló (2.500 pts/mes)	C.S. de Sants
Dijous de 11h a 13h	Joieria	Hamsa

altres

A partir del 10 de juliol	Exposició: "40 anys de la Revolució cubana"	Can Vies
Tot el juliol de 18h a 21h	Exposició de projectes sobre Can Batlló	C.S. de Sants
Data i lloc per confirmar	Assemblea informativa sobre Can Batlló	

festes i concerts

Dissabte 10 de juliol 18h.	Festa per Cuba Org.: <i>Maulets</i>	Can Vies
----------------------------	--	----------

HAMSA...A LA FRESCA

Durant els mesos de juliol i agost, la cafeta de l'Hamsa estarà tancada a causa de la calor i per afavorir el descans veïnal. Així, doncs totes les activitats (cafeteria, cinema, etc...) queden postposades fins al mes de setembre.

Com alternativa **La Fresca (c/ Fisas, 5) obrirà una terrassa de dijous a diumenge de 19h. a 23h.**, que té la pretensió de servir tant de punt de trobada com per l'autogestió dels diferents col·lectius que portaran la barra, que seran els següents:

Dijous:	Col·lectiu contrainformatiu Justícia Social
Divendres:	Col·lectiu de dones Les Tenses
Dissabte:	Coordinadora d'Estudiants
Diumenge:	La Burxa

NOTA ACLARATÒRIA SOBRE UN POLÈMIC PARTIT DE FUTBOL

El partit es va celebrar durant el matí del 2^{on} aniversari del CSA Can Vies, el passat 8/5.

El dissabte 8 de maig cap a les 12h del migdia i coincidint amb el segon aniversari del CSA Can Vies, es va celebrar a Sants, un partit de futbol entre gent de cases okupades de Sant Andreu-La Trini i gent de cases okupades de Sants. El partit, que no estava enmarcat dins dels actes "oficials" previstos per l'Aniversari va acabar amb una victòria a domicili de l'equip visitant (Rebels del Nord) amb l'ajustat resultat de 13 a 12. Segons declaracions de jugadors/res de l'equip de Sant Andreu-La Trini, reconeixen que: "la victòria va ser ajustada, però tenint en compte que jugavem fora de casa i que l'equip local va jugar brut al principi, treient jugadors molt joves per cansar-nos, el resultat és el que havia de ser." Sembla ser que, arran d'aquest partit hi ha intencions de formar una lligueta de partits de futbol entre cases okupades. S'ha de dir que aquest partit trenquen amb l'esquema tradicional dels partits de futbol "normals", ja que no hi ha arbitres i el camp s'improvisa, ja sigui okupant un camp o "recuperant els carrers".

(Aquest article ens ha arribat des del Butlletí contra-informatiu KafetActiva de Sant Andreu.)

FESTES ALTERNATIVES DE SANTS '99

RECORDA QUE S'ESTAN PREPARANT LES FESTES ALTERNATIVES DE SANTS '99. SI TENS IDEES O VOLS PARTICIPAR-HI, PASSA'T PER LA CAFETA DE CAN VIES O PER LA DE LA FRESCA, I T'INFORMARAN DE LES DATES DE LES ASSEMBLEES PREPARATÒRIES. EN LA PROPERA BURXA JA US PODREM INFORMAR DETALLADAMENT DE L'AGENDA D'ACTIVITATS DELS 5 DIES DE FESTA I REIVINDICACIÓ.